

Αλγόριθμος DNS (Dekeel, Nassimi, Sahni [1981])

για τον πολλαπλασιασμό δύο $n \times n$ πινάκων

Αριθμός επεξεργασιών: $N = n^3 = 2^{39}$

Δίκτυο ενδοεπικοινωνίας: Υπερκύβος

Λογικό 3-D array $\xrightarrow{\text{απεικόνιση}}$ Υπερκύβος 3-D

Σχηματική Λειτουργία του αλγορίθμου DNS

Παράδειγμα : $A = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{bmatrix}$, $B = \begin{bmatrix} -5 & -6 \\ 7 & 8 \end{bmatrix}$ $n=2$
 $N=2^3$
 $q=1$

- Αρχική καταχώρηση των A και B

Επεξεργαστής

στοιχείο του A

στοιχείο του B

P_0

$$A(0) = \alpha_{11} = 1$$

$$B(0) = b_{11} = -5$$

P_1

$$A(1) = \alpha_{12} = 2$$

$$B(1) = b_{12} = -6$$

P_2

$$A(2) = \alpha_{21} = 3$$

$$B(2) = b_{21} = 7$$

P_3

$$A(3) = \alpha_{22} = 4$$

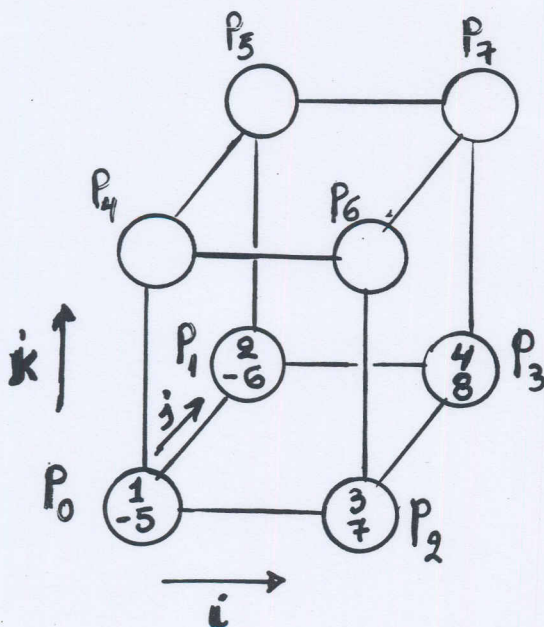
$$B(3) = b_{22} = 8$$

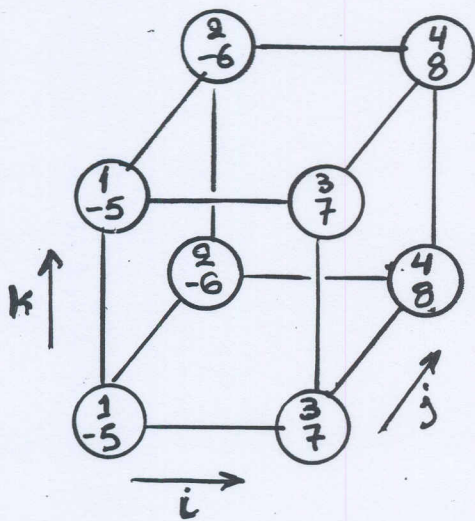
P_4

P_5

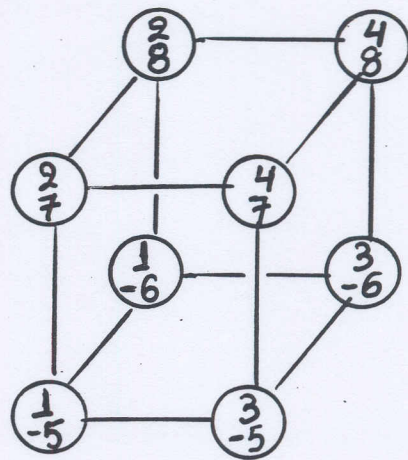
P_6

P_7

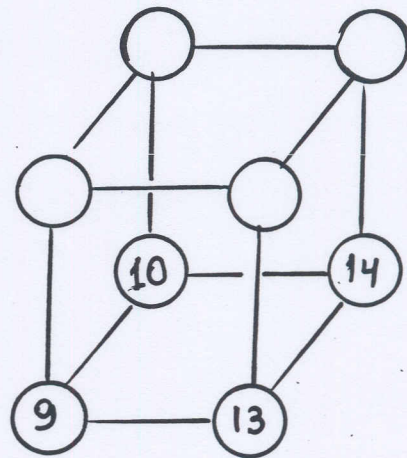
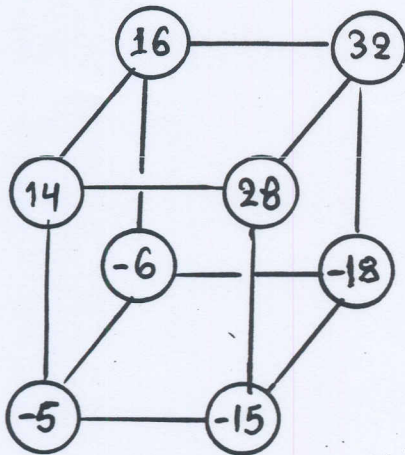

α) Αρχική κατανομή των A και B

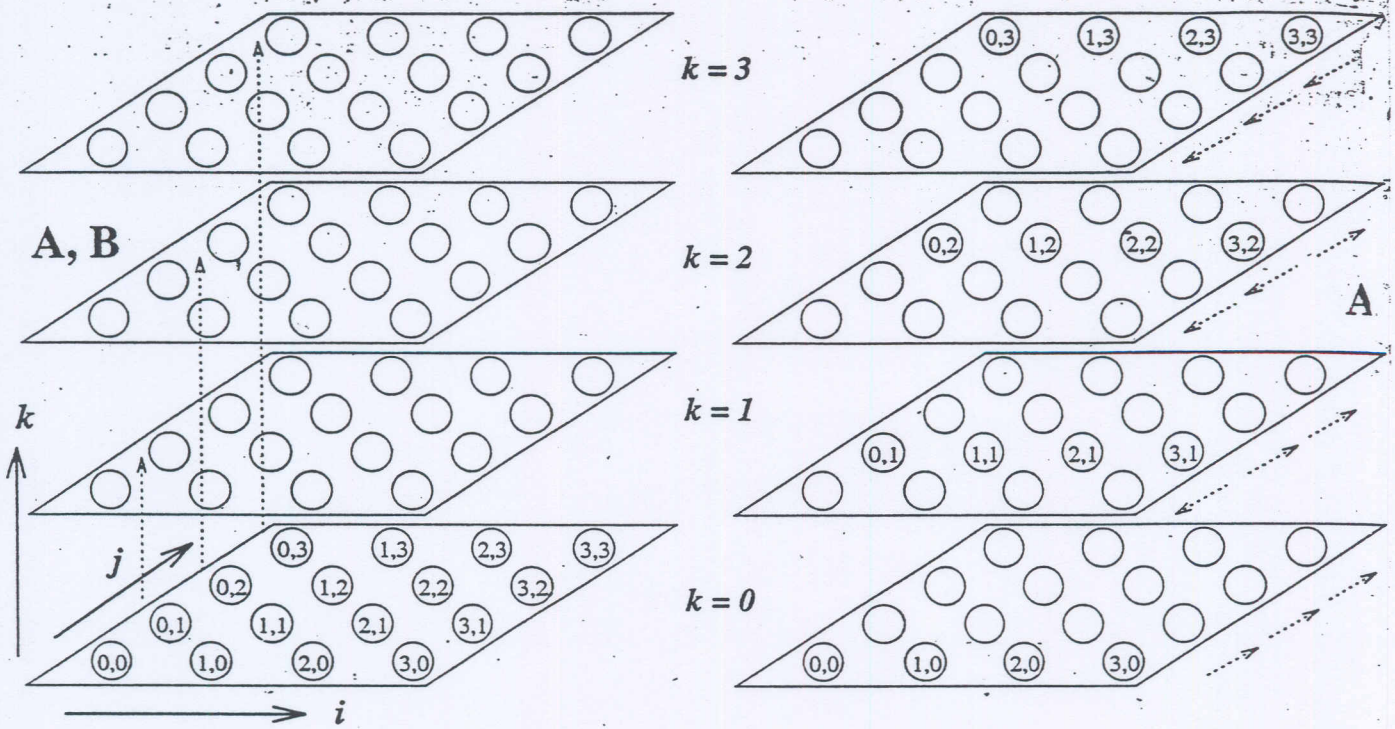
β) Μετακίνηση των $A[i,j]$ από $P_{i,j,0} \rightarrow P_{i,j,j}$

Μετακίνηση των $B[i,j]$ από $P_{i,j,0} \rightarrow P_{i,j,i}$

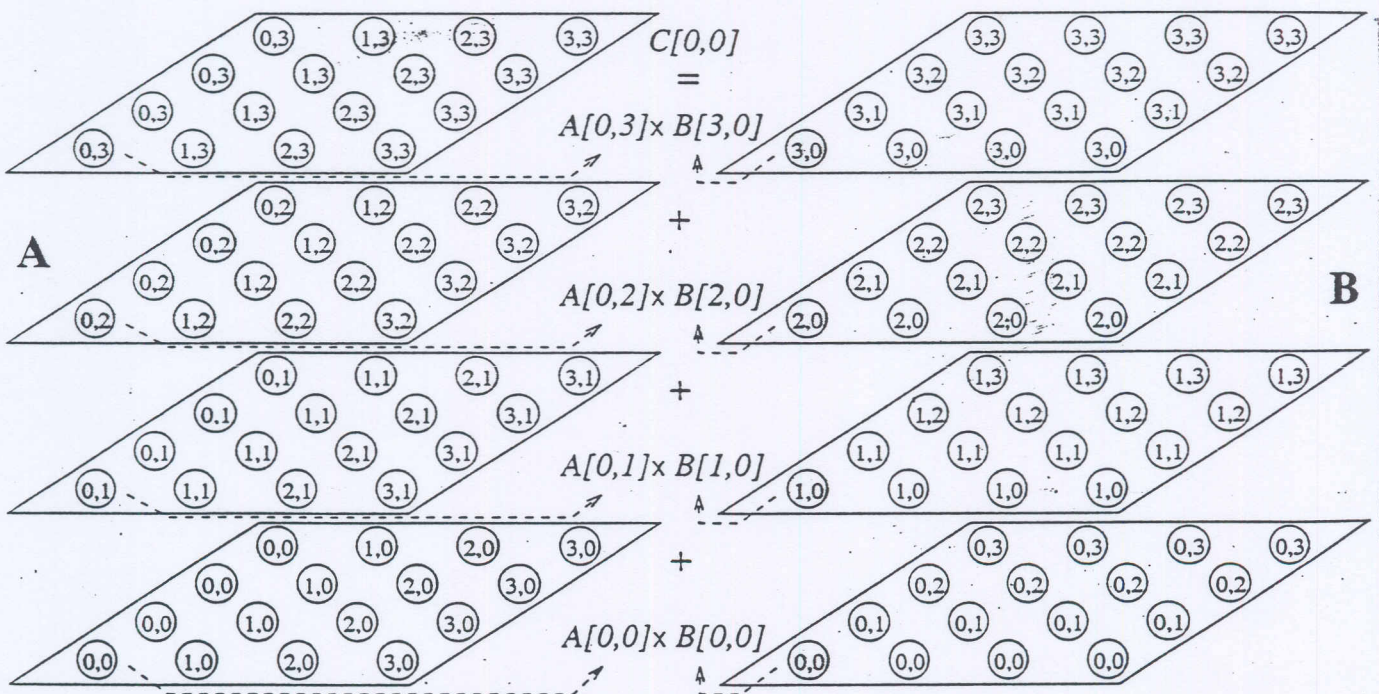
β) Υπολογισμός των γινόμενων
 $C(i,j,k) = A(i,j,k) * B(i,j,k)$

γ) Υπολογισμός των αθροισμάτων
 $C(i,j,0) = \sum_k C(i,j,k)$

(α) Αρχική κατανομή των πινάκων A και B

(β) Μετακίνηση των στοιχείων $A[i,j]$ από τον $P_{i,j,0}$ στον $P_{i,j,j}$

(γ) Όλα τα $A[i,j]$ εκπέμπονται κατά μήκος του άξονα j

(δ) Όλα τα $B[i,j]$ εκπέμπονται κατά μήκος του άξονα i

Σχήμα 9 Βήματα Επικοινωνίας στον αλγόριθμο DNS για τον πολ/σμό δύο 4×4 πινάκων A και B με $N=64$ επεξεργαστές.

Παράλληλοι Αλγόριθμοι Κατανεμημένου Μνήμης

Πολλαπλασιασμού Πινάκων

$$\begin{matrix} m \times n & n \times k & & m \times k \\ (A, B) & \longrightarrow & C = AB \end{matrix}$$

$$c_{ij} = \sum_{s=1}^n a_{is} b_{sj}, \quad 1 \leq i \leq m, \quad 1 \leq j \leq k$$

Κόστος κλασικού ακολουθιακού αλγορίθμου

$$O(mnk)$$

ή $O(n^3)$ αν $m \leq n$ και $k \leq n$

Ακολουθιακός αλγόριθμος πολλαπλασμού πινάκων

procedure MATRIX MULTIPLICATION(A, B, C)

for $i=1$ to m do

for $j=1$ to k do

(1) $c_{ij} \leftarrow 0$

(2) for $s=1$ to n do

$c_{ij} \leftarrow c_{ij} + a_{is} b_{sj}$

end for

end for

end for

Γενικότερα: κόστος $O(n^x)$, $2 \leq x \leq 3$

π.χ. Αλγόριθμος του Strassen: $O(n^{2.81})$

Block αλγόριθμος ποζ/σμού πινάκων

procedure BLOCK_MAT_MULT(A, B, C)

for $i=0$ to $q-1$ do

for $j=0$ to $q-1$ do

$C_{ij} = 0$

for $s=0$ to $q-1$ do

$C_{ij} = C_{ij} + A_{is} * B_{sj}$

end for

end for

end for

Στις block μεθόδους, κάθε πίνακας A $n \times n$ θεωρείται ότι είναι ένας $q \times q$ πίνακας με στοιχεία blocks A_{ij} ($i, j = 0, 1, \dots, q-1$) όπου κάθε block είναι ένας $\frac{n}{q} \times \frac{n}{q}$ υποπίνακας.

Παράδειγμα: $n=4$, $q=2$

$$A = \begin{bmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} & \alpha_{13} & \alpha_{14} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} & \alpha_{23} & \alpha_{24} \\ \alpha_{31} & \alpha_{32} & \alpha_{33} & \alpha_{34} \\ \alpha_{41} & \alpha_{42} & \alpha_{43} & \alpha_{44} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} A_{11} & A_{12} \\ A_{21} & A_{22} \end{bmatrix}$$

Για την παράλληλη υλοποίηση του block αλγορίθμου συνήθως επιλέγουμε $q = \sqrt{p} \Leftrightarrow p = q^2$ επεξεργαστές.

1. Ένας απλός Παράλληλος Αλγόριθμος

Θεωρούμε ότι οι δύο $n \times n$ πίνακες A και B είναι διαχωρισμένοι σε p τετραγωνικούς $(n/\sqrt{p}) \times (n/\sqrt{p})$ υποπίνακες A_{ij} και B_{ij} ($i, j = 0, 1, \dots, \sqrt{p}-1$). Οι p αυτοί υποπίνακες αντιστοιχίζονται σε ένα $\sqrt{p} \times \sqrt{p}$ λογικό πλέγμα p επεξεργαστών $P_{0,0}, \dots, P_{\sqrt{p}-1, \sqrt{p}-1}$.

Ο επεξεργαστής P_{ij} αρχικά αποθηκεύει τους υποπίνακες A_{ij} και B_{ij} και μετά υπολογίζει τον υποπίνακα C_{ij} του πίνακα γινομένου C .

Για τον υπολογισμό του υποπίνακα C_{ij} ο επεξεργαστής χρειάζεται να αποκτήσει όλους τους υποπίνακες A_{ik} και B_{kj} ($k = 0, 1, \dots, \sqrt{p}-1$). Αυτό επιτυγχάνεται με μια αποστολή όλων προς όλους των υποπινάκων του A στη κάθε γραμμή επεξεργαστών και με μια αποστολή όλων προς όλους των υποπινάκων του B στη κάθε στήλη επεξεργαστών. Αφού ο κάθε επεξεργαστής P_{ij} αποκτήσει τους υποπίνακες $A_{i,0}, A_{i,1}, \dots, A_{i,\sqrt{p}-1}$ και $B_{0,j}, B_{1,j}, \dots, B_{\sqrt{p}-1,j}$, εκτελεί τον πολλαπλασιασμό και την πρόσθεση των υποπινάκων (βλ. γραμμές 7 και 8 στο σχήμα 1).

Υπερκύβος

Υποθέτουμε ότι το λογικό πλέγμα των επεξεργαστών είναι εμφυτευμένο σε ένα υπερκύβο με p επεξεργαστές. Ο αλγόριθμος απαιτεί δύο βήματα αποστολής μηνυμάτων όλων προς όλους (στο κάθε βήμα εκτελούνται \sqrt{p} ταυτόχρονες αποστολές μηνύματος σε όλες τις γραμμές και στήλες του πλέγματος επεξεργαστών) μεταξύ των ομάδων με \sqrt{p} επεξεργαστές. Τα μηνύματα είναι υποπίνακες με n^2/p στοιχεία. Ο συνολικός χρόνος επικοινωνίας είναι:

$$T_p^{\text{comm}} = 2(t_s \log \sqrt{p} + t_w \frac{n^2}{p} (\sqrt{p} - 1))$$

Στη συνέχεια, ο κάθε επεξεργαστής υπολογίζει ένα υποπίνακα C_{ij} ο οποίος απαιτεί \sqrt{p} πολλαπλασιασμούς $(n/\sqrt{p}) \times (n/\sqrt{p})$ υποπινάκων. Αυτό γίνεται σε υπολογιστικό χρόνο

$$T_p^{\text{comp}} = \sqrt{p} \times (n/\sqrt{p})^3 = n^3/p$$

Επομένως, ο συνολικός χρόνος της παράλληλης διάτρεξης είναι προσεγγιστικά :

$$T_p^{\text{yper}} = \frac{n^3}{p} + t_s \log p + 2t_w \frac{n^2}{\sqrt{p}}$$

Αρα το κόστος του απλού παράλληλου αλγορίθμου είναι:

$$p \cdot T_p^{\text{yper}} = n^3 + t_s p \log p + 2t_w n^2 \sqrt{p}.$$

το οποίο είναι βέλτιστο για $p = O(n^2)$.

2. Αλγόριθμος του Cannon

Ο αλγόριθμος του Cannon είναι μια πίο αποδοτική μορφή του απλού παράλληλου αλγορίθμου για τον πολλαπλασιασμό δύο πινάκων.

Θεωρούμε ότι οι δύο $n \times n$ πίνακες A και B είναι διαχωρισμένοι σε p τετραγωνικούς $(n/\sqrt{p}) \times (n/\sqrt{p})$ υποπίνακες A_{ij} και B_{ij} ($i, j = 0, 1, \dots, \sqrt{p}-1$). Οι p αυτοί υποπίνακες αντιστοιχίζονται σε ένα $\sqrt{p} \times \sqrt{p}$ λογικό πλέγμα p επεξεργαστών $P_{0,0}, \dots, P_{\sqrt{p}-1, \sqrt{p}-1}$.

Ο επεξεργαστής P_{ij} αρχικά αποθηκεύει τους υποπίνακες A_{ij} και B_{ij} . Αν και κάθε επεξεργαστής στην i γραμμή χρειάζεται όλους τους \sqrt{p} υποπίνακες $A_{i,k}$, $k = 0, 1, \dots, \sqrt{p}-1$, είναι δυνατόν να δρομολογηθούν οι υπολογισμοί των \sqrt{p} επεξεργαστών στην i γραμμή έτσι ώστε, στη κάθε χρονική στιγμή, κάθε επεξεργαστής να χρησιμοποιεί ένα διαφορετικό υποπίνακα $A_{i,k}$.

Οι υποπίνακες αυτοί μπορεί να περιστρέφονται συστηματικά μεταξύ των επεξεργαστών μετά από κάθε πολλαπλασιασμό υποπινάκων, έτσι ώστε μετά από κάθε περιστροφή ο κάθε επεξεργαστής να αποκτά ένα νέο υποπίνακα $A_{i,k}$. Αν η ίδια δρομολόγηση εφαρμοσθεί και στις στήλες τότε στη κάθε χρονική στιγμή κανένας επεξεργαστής δεν κατέχει περισσότερα από ένα υποπίνακα από τον κάθε πίνακα.

Πλέγμα

Αν χρησιμοποιήσουμε ένα αναδιπλούμενο $\sqrt{p} \times \sqrt{p}$ πλέγμα επεξεργαστών αντί του υπερκύβου (η αποστολή μηνυμάτων γίνεται με αποθήκευση και προώθηση) τότε ο χρόνος της παράλληλης διάτρεξης επηρεάζεται μόνο στον συντελεστή του t_s και είναι:

$$T_p^{\text{mesh}} = \frac{n^3}{p} + 2t_s\sqrt{p} + 2t_w\frac{n^2}{\sqrt{p}}$$

Αν τα μηνύματά είναι μεγάλα, τότε ο χρόνος της παράλληλης εκτέλεσης του απλού αλγορίθμου είναι ο ίδιος και σε μη αναδιπλούμενο πλέγμα που υποστηρίζει αποστολή μηνυμάτων με διαχωρισμό και απόδοση και επικοινωνία δύο κατευθύνσεων.

Ετσι λοιπόν, η συνολικά απαιτούμενη μνήμη του αλγορίθμου για όλους τους επεξεργαστές είναι $\Theta(n^2)$. Ο αλγόριθμος του Cannon στηρίζεται πάνω σε αυτή την ιδέα.

Η δρομολόγηση για τον πολλαπλασιασμό των υποπίνακων με $p = 16$ επεξεργαστές στον αλγόριθμο του Cannon παρουσιάζεται στο παρακάτω σχήμα 2.

$A_{0,0}$	$A_{0,1}$	$A_{0,2}$	$A_{0,3}$
$A_{1,0}$	$A_{1,1}$	$A_{1,2}$	$A_{1,3}$
$A_{2,0}$	$A_{2,1}$	$A_{2,2}$	$A_{2,3}$
$A_{3,0}$	$A_{3,1}$	$A_{3,2}$	$A_{3,3}$

(α) Αρχική διεύθετση του A

$B_{0,0}$	$B_{0,1}$	$B_{0,2}$	$B_{0,3}$
$B_{1,0}$	$B_{1,1}$	$B_{1,2}$	$B_{1,3}$
$B_{2,0}$	$B_{2,1}$	$B_{2,2}$	$B_{2,3}$
$B_{3,0}$	$B_{3,1}$	$B_{3,2}$	$B_{3,3}$

(β) Αρχική διεύθετση του B

$A_{0,0}$	$A_{0,1}$	$A_{0,2}$	$A_{0,3}$
$A_{1,1}$	$A_{1,2}$	$A_{1,3}$	$A_{1,0}$
$A_{2,2}$	$A_{2,3}$	$A_{2,0}$	$A_{2,1}$
$A_{3,3}$	$A_{3,0}$	$A_{3,1}$	$A_{3,2}$

(γ) Οι πίνακες A και B μετά την αρχική διεύθετση

$A_{0,1}$	$A_{0,2}$	$A_{0,3}$	$A_{0,0}$
$A_{1,2}$	$A_{1,3}$	$A_{1,0}$	$A_{1,1}$
$A_{2,3}$	$A_{2,0}$	$A_{2,1}$	$A_{2,2}$
$A_{3,0}$	$A_{3,1}$	$A_{3,2}$	$A_{3,3}$

(δ) Τοποθετήσεις των υποπινάκων μετά την πρώτη ολίσθηση

$A_{0,2}$	$A_{0,3}$	$A_{0,0}$	$A_{0,1}$
$A_{1,3}$	$A_{1,0}$	$A_{1,1}$	$A_{1,2}$
$A_{2,0}$	$A_{2,1}$	$A_{2,2}$	$A_{2,3}$
$A_{3,1}$	$A_{3,2}$	$A_{3,3}$	$A_{3,0}$

(ε) Τοποθετήσεις των υποπινάκων μετά την δεύτερη ολίσθηση

$A_{0,3}$	$A_{0,0}$	$A_{0,1}$	$A_{0,2}$
$A_{1,0}$	$A_{1,1}$	$A_{1,2}$	$A_{1,3}$
$A_{2,1}$	$A_{2,2}$	$A_{2,3}$	$A_{2,0}$
$A_{3,2}$	$A_{3,3}$	$A_{3,0}$	$A_{3,1}$

(στ) Τοποθετήσεις των υποπινάκων μετά την τρίτη ολίσθηση

Σχήμα 2 Βήματα Επικοινωνίας στον αλγόριθμο του Cannon ($p = 16$).

Στο πρώτο βήμα επικοινωνίας του αλγορίθμου διευθετούνται οι υποπίνακες των A και B έτσι ώστε ο κάθε επεξεργαστής να πολλαπλασιάζει τους τοπικούς του υποπίνακες.

Όπως φαίνεται στο σχήμα 2(α), η διευθέτηση αυτή επιτυγχάνεται για τον πίνακα A με ολίσθηση όλων των υποπινάκων $A_{i,j}$ προς τα αριστερά (με αναδίπλωση) κατά i θέσεις.

Παρόμοια, όπως φαίνεται στο σχήμα 2(β), όλοι οι υποπίνακες $B_{i,j}$ ολισθαίνουν προς τα πάνω (με αναδίπλωση) κατά j θέσεις.

Οι δύο ανωτέρω λειτουργίες κυκλικής ολίσθησης σε κάθε γραμμή και στήλη των επεξεργαστών τροφοδοτούν τον κάθε επεξεργαστή $P_{i,j}$ με τους υποπίνακες $A_{i,(j+i)\bmod\sqrt{p}}$ και $B_{(i+j)\bmod\sqrt{p},j}$.

Στο σχήμα 2(γ) φαίνονται οι υποπίνακες των A και B μετά από την πρώτη διευθέτηση, όπου ο κάθε επεξεργαστής είναι έτοιμος να εκτελέσει τον πρώτο πολλαπλασιασμό υποπινάκων.

Μετά από το βήμα του πολλαπλασιασμού υποπινάκων, κάθε υποπίνακας του A μετακινείται μία θέση αριστερά και κάθε υποπίνακας του B μετακινείται μία θέση πάνω (με αναδίπλωση), όπως φαίνεται στο σχήμα 2(δ).

Μία διαδοχική σειρά από \sqrt{p} τέτοιους πολλαπλασιασμούς υποπινάκων και ζευγών ολισθήσεων απλού βήματος για κάθε $A_{i,k}$ και $B_{k,j}$ ($k = 0, 1, \dots, \sqrt{p} - 1$) στον κάθε επεξεργαστή $P_{i,j}$ υπολογίζει τον υποπίνακα $C_{i,j}$ του τελικού πίνακα γινομένου C .

Υπερκύβος

Η αρχική διευθέτηση των δύο πινάκων (βλ. σχήμα 2(α),(β)) περιλαμβάνει μια κατά γραμμές και μία κατά στήλες κυκλική ολίσθηση. Στις ολισθήσεις αυτές η μέγιστη απόσταση ολίσθησης ενός υποπίνακα είναι $\sqrt{p} - 1$.

Σε ένα υπερκύβο (με αποστολή μηνυμάτων με διαχωρισμό και απόδοση) οι δύο λειτουργίες ολίσθησης απαιτούν συνολικό χρόνο

$$2\left(t_s + t_w \frac{n^2}{p} + t_h \log \sqrt{p}\right)$$

Κάθε μία από τις \sqrt{p} ολισθήσεις απλού βήματος στην φάση υπολογισμός-και-ολίσθηση του αλγορίθμου απαιτεί χρόνο $t_s + t_w n^2/p$.

Επομένως, ο συνολικός χρόνος επικοινωνίας (για τους δύο πίνακες) σε αυτή τη φάση του αλγορίθμου είναι:

$$T_p^{\text{comm}} = 2\left(t_s + t_w \frac{n^2}{p}\right) \sqrt{p}.$$

Αν ο p είναι αρκετά μεγάλος, τότε ο χρόνος επικοινωνίας για την αρχική διευθέτηση μπορεί να είναι αμελητέος σε σύγκριση με τον χρόνο που απαιτείται για την φάση υπολογισμού-και-ολίσθησης.

Στον αλγόριθμο αυτόν, ο κάθε επεξεργαστής εκτελεί \sqrt{p} πολλαπλασιασμούς $(n/\sqrt{p}) \times (n/\sqrt{p})$ υποπινάκων. Αυτό γίνεται σε υπολογιστικό χρόνο

$$T_p^{\text{comp}} = \sqrt{p} \times (n/\sqrt{p})^3 = n^3/p$$

Επομένως, ο συνολικός χρόνος της παράλληλης διάτρεξης είναι:

$$T_p^{\text{total}} = \frac{n^3}{p} + 2\sqrt{p}t_s + 2t_w \frac{n^2}{\sqrt{p}}$$

Αρα το κόστος του παράλληλου αλγορίθμου του Cannon είναι το ίδιο με εκείνο του απλού παράλληλου αλγορίθμου.

Πλέγμα

Αν για την υλοποίηση του αλγορίθμου του Cannon χρησιμοποιήσουμε ένα αναδιπλούμενο $\sqrt{p} \times \sqrt{p}$ πλέγμα, τότε ο χρόνος που απαιτείται για την αρχική διευθέτηση των δύο πινάκων είναι

$$2\left(t_s + t_w \frac{n^2}{p}\right)\sqrt{p}.$$

Ο ίδιος επίσης χρόνος απαιτείται και στην φάση υπολογισμού και-ολίσθησης του αλγορίθμου.

Επομένως, ο συνολικός χρόνος παράλληλης εκτέλεσης του αλγορίθμου του Cannon σε τετραγωνικό πλέγμα είναι:

$$T_p^{\text{mesh}} = \frac{n^3}{p} + 4\sqrt{p}t_s + 4t_w \frac{n^2}{\sqrt{p}}.$$

Πολλαπλασιασμός πίνακα με διάνυσμα
(με διαφορετικούς διαχωρισμούς)

$$\begin{matrix} A & \cdot & u & = & v \\ n \times n & & n \times 1 & & n \times 1 \end{matrix}$$

Ακολουθιακός αλγόριθμος

Procedure MAT-VECT (A, u, v)

For $i := 0$ to $n-1$ do

$v_i := 0$

for $j := 0$ to $n-1$ do

$v_i := v_i + a_{ij} \cdot u_j$

Χρόνος ακολουθιακής εκτέλεσης: $W = n^2$

(1 πολλαπλασιασμός + 1 πρόσθεση = 1 χρονική μονάδα)

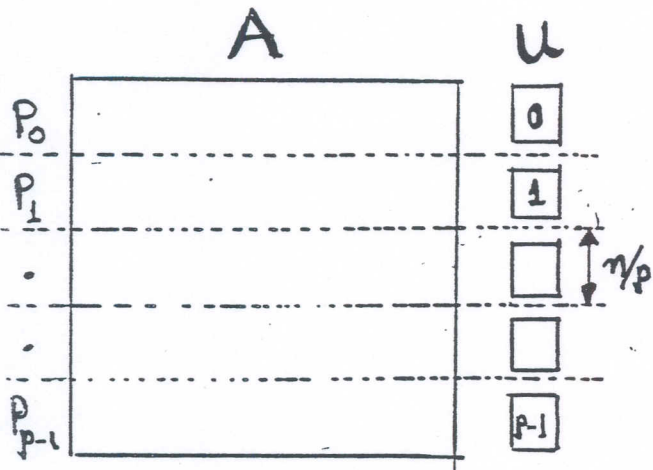
Παράλληλος αλγόριθμος

- Οριζόντιες Λωρίδες
 - Κατακόρυφες Λωρίδες
- Τετράγωνα
Τεμάχια
Επιφανείας

Διαχωρισμός πίνακα κατά γραμμές

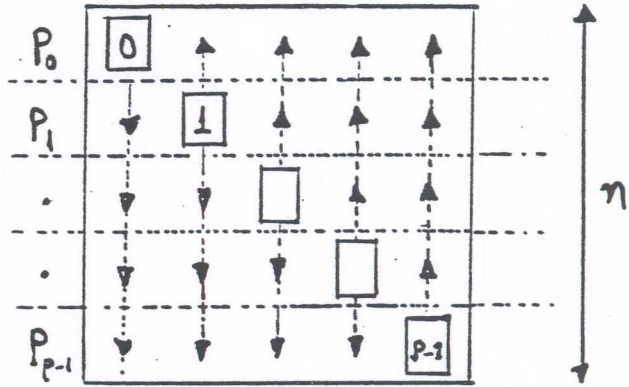
Αριθμός επεξεργαστών $p = 2^n$ (ή 2^m ζυγιστάρισμα 2^m)

$\left. \begin{array}{l} 1 \text{ γραμμή } A \\ 1 \text{ στοιχείο } u \end{array} \right\} \rightarrow 1 \text{ επεξεργαστής}$

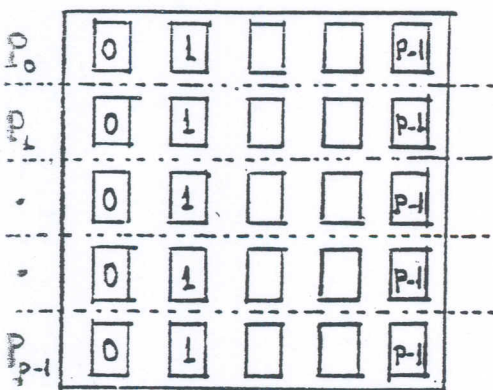
(α)

Αρχικός διαχωρισμός του A και του αρχικού διανύσματος u

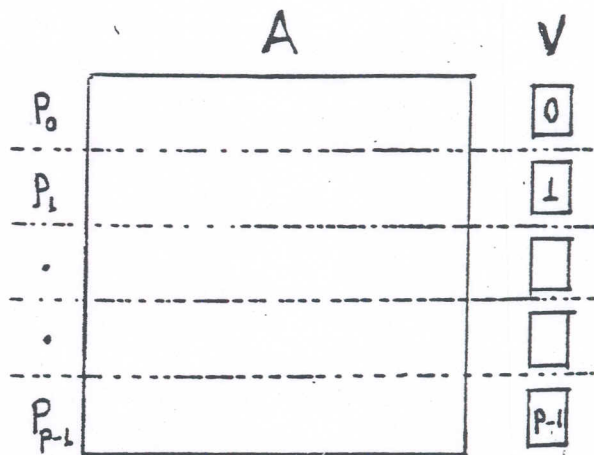
(β)

Κατανομή του διανύσματος u σε όλους τους επεξεργαστές με εκπομπή από όλους σε όλους.

(γ)

Μετά την εκπομπή ολόκληρο το διάνυσμα u κατανέμεται στον κάθε επεξεργαστή

(δ)

Τελική κατανομή του πίνακα και του διανύσματος αποτελέσματος v

Ο επεξεργαστής P_i αρχικά αποθηκεύει το u_i
 και τα στοιχεία $a_{i0}, a_{i1}, \dots, a_{i,n-1}$ του A
 και αναγράφει τον υπολογισμό του V_i .

Σύμφωνα με τον ακριβή αλγόριθμο το διάνυσμα u
 πολλαπλασιάζεται με κάθε γραμμή του A . Επομένως κάθε
 επεξεργαστής χρειάζεται ολόκληρο το διάνυσμα u .

Επειδή ο κάθε επεξεργαστής ξεκινά κατέχοντας μόνο ένα
 στοιχείο του u , απαιτείται μια επικοινωνία (αποστολή)
 όλων των στοιχείων του u από όλους τους επεξεργαστές
 προς όλους. (βλ. (b)).

Αφού το διάνυσμα u καταμεριστεί σε όλους τους επεξεργαστές
 (βλ. (c)), τότε ο επεξεργαστής P_i υπολογίζει τη συνιστώσα

$$V_i = \sum_{j=0}^{n-1} a_{ij} u_j$$

Όπως φαίνεται στο σχήμα (d), το διάνυσμα αποτέλεσμα
 V αποθηκεύεται ακριβώς με τον ίδιο τρόπο όπως το
 αρχικό διάνυσμα u .

Χρόνος παράλληλης εκτέλεσης $O(n)$ βέλτιστος
με $p=n$ επεξεργαστές

Αποστολή διανύσματος όλων προς όλους : $O(n)$

Πολλαπλασίωση μιας γραμμής του A με το u : $O(n)$

Αριθμός επεξεργασιών $p < n$

$\frac{n}{p}$ γραμμές του A
 $\frac{n}{p}$ στοιχεία του u } \rightarrow 1 επεξεργασία

Αποστολή όλων προς όλους
μηνυμάτων μεγέθους $\frac{n}{p}$
(μεταξύ p επεξεργασιών) } : $t_s \log p + t_w \frac{n}{p} (p-1)$

Ποσ/σμός $\frac{n}{p}$ γραμμών του A
με n στοιχεία του u
στο κάθε επεξεργασία } : $\frac{n^2}{p}$

Χρόνοι παράλληλης εκτέλεσης

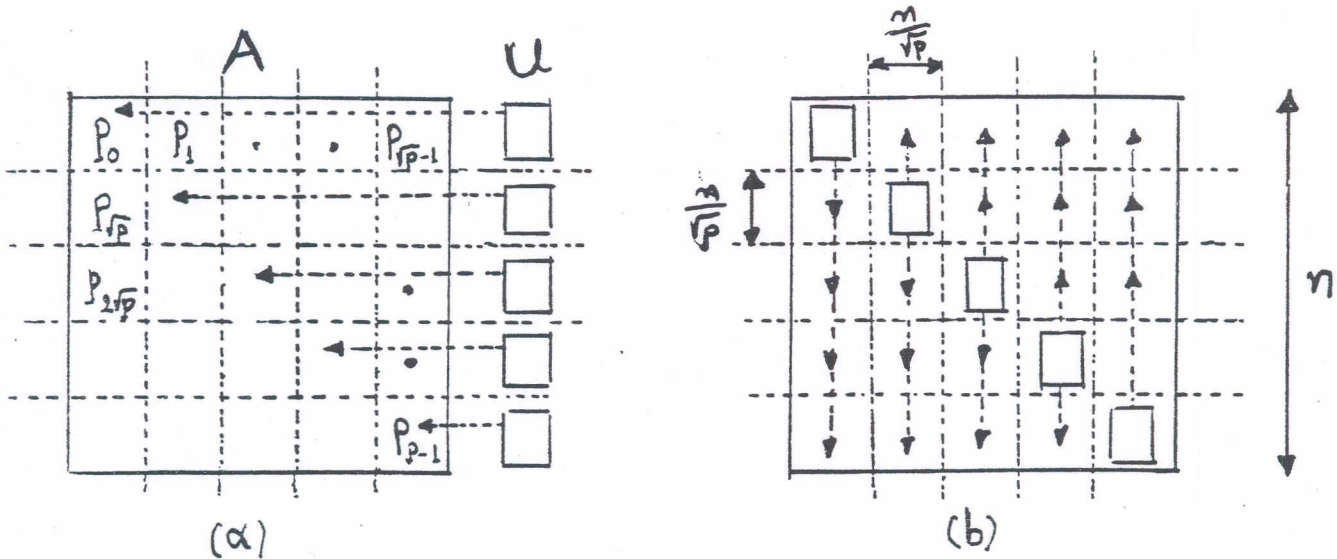
Υπερκύβος : $T_p = \frac{n^2}{p} + t_s \log p + t_w n$ $\frac{p \text{ μεγάλο}}{p^3 (p-1)}$ βέλτερος
αν $p = O(n)$

Διδιάστατο
δίκευο
(με αναδίπλωση)
wrap-around : $T_p = \frac{n^2}{p} + 2 t_s (\sqrt{p}-1) + t_w n$

2: Διαχωρισμός σε τετράγωνα τεμάχια.

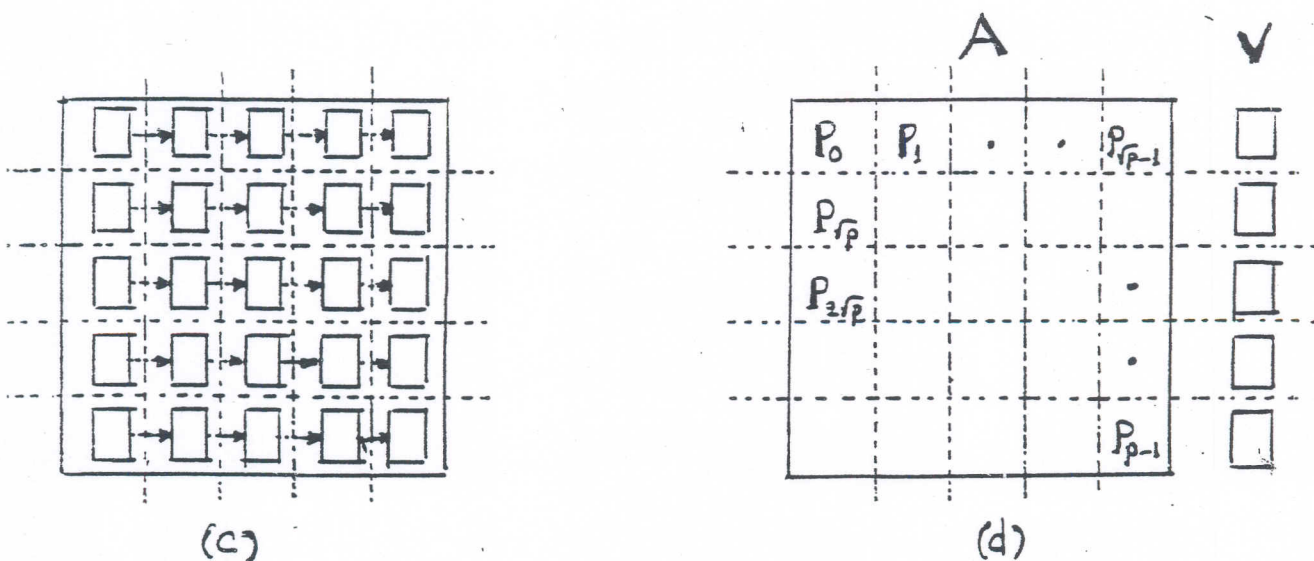
Αριθμός επεξεργασιών $P = n^2$

1 στοιχείο του A } → 1 επεξεργασία
 1 στοιχείο του U }

Κατανομή αρχικών δεδομένων και βήματα επικοινωνίας για την ενσωμάτωση του U κατά μήκος της διαγωνίου

Εκπομπή ενός προς όλους των τεμαχίων του U κατά μήκος των σειρών.

Συγχώνευση αλληλ κώμβου των μερικών αποτελεσμάτων (ένος προς όλους)

Τελική κατανομή του διανύσματος αποτελέσματος V

Σχήμα 2α

Ο πίνακας A $n \times n$ διαφοράζεται στους n^2 επεξεργαστές έτσι ώστε κάθε επεξεργαστής καταχωρεί ένα στοιχείο.

Το $n \times 1$ διάνυσμα u κατανέμεται στην τελευταία στήλη των n επεξεργαστών.

Επειδή ο αλγόριθμος πολλαπλασιάζει τα στοιχεία του u με τα αντίστοιχα στοιχεία της κάθε γραμμής του A , πρέπει το διάνυσμα u να καταμεριστεί έτσι ώστε το στοιχείο u_i να είναι διαθέσιμο από το i στοιχείο κάθε γραμμής του A . Τα βήματα επικοινωνίας που απαιτούνται γιαυτό φαίνονται στο Σχήμα 2 (α) και (β).

Πριν τον πολλαπλασιασμό, τα στοιχεία του A και του u πρέπει να βρίσκονται στις ίδιες σχετικές θέσεις όπως φαίνεται στο Σχήμα 2 (γ).

Ο αλγόριθμος αυτός εκτελεί 3 βασικές λειτουργίες επικοινωνίας που είναι:

1. Ένας προς ένα επικοινωνία για την διευθέτηση του διανύσματος u στην κυρία διαγώνιο.
2. Ένας προς όλους εκπομπή του κάθε στοιχείου του u στους n επεξεργαστές της κάθε στήλης.
3. Συλλογή απλού κόμβου σε κάθε γραμμή.

Οι παραπάνω λειτουργίες απαιτούν χρόνο

$O(n)$ στο διδιάστατο δίκτυο

$O(\log n)$ στον υπερκύβο

Πως παραλληλως εκτελεσως

με $p = n^2$ επεξεργαστες

	<u>Χρονος (T_p)</u>	<u>Κοστος ($p \cdot T_p$)</u>
<u>Διδι'αυτατο δικτυο</u>	$O(n)$	$O(n^3)$
<u>Υπερκυβος</u>	$O(\log n)$	$O(n^2 \log n)$

Ο αλγοριθμος δεν ειναι βελτιστος .

Αριθμός επεξεργασιών $p < n^2$

$\frac{n}{\sqrt{p}} \times \frac{n}{\sqrt{p}}$ υποπίνακας του A } \rightarrow 1 επεξεργασία
 $\frac{n}{\sqrt{p}}$ στοιχεία του u }

Χρόνος παράλληλης εκτέλεσης

1) Διαδοχικό δίκτυο με διακομιστικό και απόδοση

$$T_p = T_{\text{comp}} + T_1 + T_2 + T_3$$

όπου:

$$T_{\text{comp}} = \frac{n^2}{p} \quad \leftarrow \text{υπολογιστικός χρόνος}$$

$$T_1 = t_s + t_w \frac{n}{\sqrt{p}} + t_h \sqrt{p} \quad \leftarrow \text{χρόνος διεκδίκησης του } u \text{ στην κύρια διαχώνια}$$

$$T_2 = (t_s + t_w \frac{n}{\sqrt{p}}) \log \sqrt{p} + t_h \sqrt{p} \quad \leftarrow \text{χρόνος αποστολής του } u \text{ κατά επίπεδο}$$

$$T_3 = (t_s + t_w \frac{n}{\sqrt{p}}) \log \sqrt{p} + t_h \sqrt{p} \quad \leftarrow \text{χρόνος επιστροφής}$$

Αρα $T_p \approx \frac{n^2}{p} + t_s \log p + t_w \frac{n}{\sqrt{p}} \log p + 3 t_h \sqrt{p}$

B) Διδιόθροτο δίκτυο με αποθήκευση και προώθηση

Χρόνος παράλληλης εκτέλεσης

$$T_p = \frac{n^2}{p} + 2t_s\sqrt{p} + 3t_w \cdot n$$

Σύγκριση των διαχωρισμών 1) κατά σπινόμενες γυρίδες και
2) κατά τετράγωνα τεμάχια.

$$1) T_p = \frac{n^2}{p} + 2t_s(\sqrt{p}-1) + t_w n$$

$$2) T_p = \frac{n^2}{p} + t_s \log p + t_w \frac{n}{\sqrt{p}} \log p + 3t_s \sqrt{p}$$

Ο πολλαπλασιασμός πίνακα με διάνυσμα είναι ταχύτερα στον διαχωρισμό σε block τετραγωνικές περιοχές

Το συμπέρασμα είναι το ίδιο και στον υπερκύβο.